

## PICA ROJA

Pallars Sobirà

Des de la Molinassa pel Port Vell i retorn pel de Boet

Distància	10,5 km
Desnivell acumulat	1080 m
Nivell de dificultat	Moderat
Data	25 de setembre 2018
Cartografia	Editorial Alpina. Pica d'Estats/Mont-Roig (1:25000)
Punts per a GPS	<a href="https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/pica-roja-29268366">https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/pica-roja-29268366</a>

Ascensió a un cim poc visitat des del vessant català i contràriament a l'occità. Injustament perquè, tot i la seva modesta alçària, resulta una boníssima talaia d'aquest sector del Pirineu. Alguna cosa hi tindrà a veure l'ombra que li fan veïns tan notoris com el massís de la Pica d'Estats, els cims de Comapedrosa-Baiau o el Monteixo.

L'itinerari circular proposat és en el sentit de les busques del rellotge, però bé pot fer-se al revés i fins i tot resultarà més fàcil, especialment al tram entre el Port de Boet i el cim.

### Accés

Per accedir al Pont de la Molinassa cal fer-ho des d'Àreu, per una pista sense asfaltar d'11,3 quilòmetres, en bon estat, apte amb precaució per a vehicles turisme. I trigarem uns  $\frac{3}{4}$  d'hora.

### La Molinassa (1815m)

Enfilem per una drecera que ens retorna a la pista i poc més amunt baixem a mà esquerra a creuar el Barranc d'Areste pel pont de Boet. Continuem a l'altre riba pel ben dreçat camí al Refugi de Vallferrera on enfilem el de la Pica d'Estats.

### Camí a la Pleta d'Areste (2047m)

En una marcada colzada del camí, en surt de recte un altre a la Pleta d'Areste (NE). Tot i que és el que ressenya el mapa, el desaconsellem. Comença ben definit però aviat es difumina, malgrat que hi ha rastre de pas i fites. A més, té algun pas lleugerament exposat.

És millor continuar uns dos-cents metres més, guanyant-ne vint-i-cinc de cota, pel camí de la Pica i prendre allí el trencall. Abans de la pleta el de baix puja buscar el de dalt.

### Pleta d'Areste (2158m)

A l'aiguabarreig dels barrancs d'Areste i de Port Vell, que baixa per la nostra dreta. Per un pontarró creuem aquest darrer i continuem pel seu marge hidrogràfic esquerre. Malgrat que el camí és poc fressat, anem trobant fites. Tot i que en algun punt pot semblar que cal creuar-lo (1), ens mantenim sempre pel mateix marge esquerre. La direcció (E) és molt evident i com més amunt, més s'obre el barranc esdevenint una ampla coma.

Anem superant successives graonades i, més o menys a mig camí, ens separem del torrent quan fa una colzada en baixar de l'estany de Port Vell, que no albirarem fins que comencem a enfilem-nos al pic.

(1) De fet, fa uns anys fent un itinerari semblant, havíem pujat pel marge dret.

### Port Vell o de Romaset (2575m)

Entre el Pic de Romaset i la Pica Roja, és l'antic camí de pas a les poblacions occitanes d'Auzat i Vic-de-Sòs, utilitzat també per exiliats de la Guerra Civil (font: Palau Robert).

Si fins aquí el camí que hem seguit era poc definit, el que puja del vessant occità i la vall del Solcem és tot el contrari i així fins al cim.

Ascendim (S) en curtes llaçades i pendent entre fort i moderat. Prou més amunt apareixen senyals de pintura grocs que seguim.

### **Pica Roja (2902m)**

Als mapes francesos se l'anomena *de la Soucarrane*, per l'estany que hi ha al vessant llevantí o *de la Rouge*, pel to rogenc del rocam.

Estratègicament situada, entre dos passos tradicionals, tot i la seva modesta alçària comparada amb la dels cims veïns, resulta una boníssima talaia d'aquest sector del Pirineu.

Per baixar tenim dues opcions. Pel llarg i ample llom carener i davallar, bé al camí de pujada, bé al de del Pla al Port de Boet o fer-ho directament a aquest darrer, que és la que escollim.

El camí és fressat, senyalitzat amb pintura groga i fitat. No té pèrdua. Però no és fàcil doncs ens cal seguir un crestall (SE) amb passos on ens haurem d'ajudar amb les mans i punts amb moderada exposició.

### **Port de Boet (2511m)**

Entre la Pica Roja i la Serreta dels Lavans és un altre punt de pas tradicional entre el Pallars i el Coserans occità.

Davallem (W) per pendent entre suau i moderat. Tampoc aquí el camí és gaire fressat. Hi ha senyals de GR, molt difuminats que poc ajuden a guiar-nos, però les fites sovintegen i ens serveixen per mantenir l'itinerari més lògic.

Quan som a l'alçada del Pla de lo Mercat, deixem a mà esquerra el camí al d'Arcalís. Rep aquest nom perquè era el lloc d'intercanvi comercial entre els veïns del Coserans i la Vall Ferrera. A partir d'aquí la senyalització millora, fins i tot és excessiva.

### **Pla de Boet (1878m)**

Meritòriament una de les raconades icòniques del Pallars, amb els dos salts a la banda llevantina. A la ponentina hi arriba la pista que seguim fins al punt de partida.